

trædelsen er begået, mens der verserer sag mod sigtede for et tilsvarende, tidligere forhold. Det samme vil kunne være tilfældet, hvis sigtedes personlige eller sociale forhold for tiden er så ustabile, at der er en nærliggende fare for fortsat kriminalitet, eller hvis sigtede er en psykisk uligevægtig person, der har gjort sig skyldig i vold eller trusler, og som på fri fod kan frygtes at ville gøre sig skyldig i en alvorlig forbrydelse. Den blotte omstændighed, at sigtede tidligere er dømt for tilsvarende kriminalitet er ikke i sig selv tilstrækkelig til tilbageholdelse, men hvis de tidligere lovovertrædelsers antal og hyppighed i forening med de øvrige oplysninger afslører et vanemæssigt kriminalitetsmønster, vil tilbageholdelse kunne ske. Kriminalitetens art har også betydning for vurderingen af gentagelsesrisikoen, idet nogle forbrydelser normalt har en enkeltstående karakter, og andre ofte gentages.

Efter bestemmelsens *stk. 1, nr. 2, litra c*, er tilbageholdelse betinget af, at der på grund af sigtedes forhold er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre. Risikoen for at sigtede på retsstridig måde modvirker forfølgningen kan også forebygges på andre og mindre indgribende måder end ved tilbageholdelse, f.eks. ved ransagning og beslaglæggelse jf. §§ 409-413, 417-419 og 421-427. Tilbageholdelse kan i overensstemmelse med det almindelige kriminalprocessuelle proportionalitetsprincip kun ske, hvis formålet ikke kan opnås på en for sigtede mindre indgribende måde.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* er enslydende med den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 18, stk. 2. Efter bestemmelsen er det en betingelse for tilbageholdelse, at mistanken er »særlig bestyrket«, og retshåndhævelsessensynet skal kræve, at sigtede ikke er på fri fod. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 762, stk. 2, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* er en udbygning af den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 18, stk. 3. Tilbageholdelse forudsætter, at sigtede må forventes at blive idømt en frihedsberøvende foranstaltning. Der henvises supplerende til omtalen i betænkningens afsnit X, kap. 7.1.

Ved afgørelsen af, om en person bør tilbageholdes, skal retten foretage en konkret afvejning af alle de omstændigheder, som har betydning for afgørelsen. Disse omstændigheder er foruden sagens karakter og grovhed, kriminalitetens art og den forventede foranstaltning, hvis sigtede findes skyldig, den forstyrrelse af sigtedes forhold, som frihedsberøvelsen vil betyde. I den forbindelse må det indgå i overvejelserne, under hvilke forhold tilbageholdelsen sker.

Til § 360

Bestemmelsen svarer til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 18 a. Bestemmelsen er formuleret på baggrund af den danske retsplejelovs § 763, men den er væsentligt forenklet. Bestemmelsen kan anvendes til at tilbageholde personer, som er undvejet fra institutioner eller andre anbringelsessteder, indtil man har fremskaffet et nyt anbringelsessted. Tilbageholdelsen vil hyppigt have den samme funktion som f.eks. midlertidig anbringelse i anstalt efter den foreslåede bestemmelse i kriminallovens § 139, stk. 2, jf. den gældende kriminallovs § 101, stk. 2, dvs. dels skabe mulighed for at knytte en afbrudt kontakt til tilsynet, dels tjene som en reaktion på den domfældtes vilkårsovertrædelse.

Mindre indgribende forholdsregler

Til § 361

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* svarer i hovedsagen til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 18 b, hvorefter sigtedes samtykke ikke kræves for at anvende alternativer til fængsling, hvilket er i modsætning til den danske retsplejelovs § 765. Det foreslås, at anvendelse af alternativer til tilbageholdelse som klar hovedregel skal forudsætte den sigtedes samtykke. Hvis tilbageholdelse er utilrådeligt f.eks. på grund af den sigtedes unge alder eller psykiske tilstand, kan retten dog uden sigtedes samtykke træffe bestemmelse efter *stk. 1*. Tiltalte kan under en kriminalsag dømmes til tilsyn, og en sådan dom kan fuldbyrdes. Ved brug af alternativer til tilbageholdelse kan en senere tilsynsdom så at sige foregribes, ved at foranstaltninger som f.eks. tilsyn eller antabusbehandling iværksættes som alternativ til tilbageholdelse.

Listen i *stk. 2* over mulige forholdsregler er ikke udtømmende, hvilket er tydeliggjort ved nr. 8, som er tilføjet i forhold til den danske retsplejelovs § 765, stk. 2, som listen ellers svarer til. De mulige forholdsregler kan kombineres. Retten kan delegere den nærmere udformning af de fastsatte forholdsregler. Sigtede kan indbringe de præciserende afgørelser for retten, jf. § 362 eller § 381, stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 2, nr. 7*, hvorefter retten kan beslutte, at sigtede i stedet for at blive tilbageholdt kan stille en af retten fastsat økonomisk sikkerhed for sin tilstedeværelse, er alene tænkt at blive anvendt rent undtagelsesvis. Retten fastsætter i givet fald sikkerhedens størrelse og art.

I *stk. 3* bestemmes, at sikkerhedsstillelsen, hvis sigtede ikke møder til retsmødet eller til fuldbyrdelsen af en eventuel dom, tilfalder statskassen. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 765, stk. 4.